

setmanari portantveu de la joventut
d'esquerra -estat català- de badalona

redacció i administració: sant anastasi, 2

any I - 28 d'abril 1934 - núm. 2

número solt: 20 cèntims

editorial

Moments de veritable perill són els que atravesca la república.

Els catalans cal que estiguin a l'aguait i procurin vèncer els moments actuals, dipositant tota l'esperança en els homes que els representen amb la seguretat que sabran complir amb el seu deure.

En els moments d'escriure aquestes ratlles ens enterem que ha sigut nomenat el senyor Samper, ministre dimissionari, l'encarregat de formar un nou ministeri.

No hem tingut temps encare de formar-nos un judici sobre la constitució del nou govern. El que si podem afirmar es que el prestigi del senyor Samper no es cap garantia pels veritables republicans d'esquerra.

Per aquest motiu trobem encertadíssima la posició adoptada per Esquerra Republicana, confiant que el poble sabrà apreciar-la en el seu just valor.

actes antifeixistes

El Comitè Executiu de la Joventut Estat Català de Badalona, invita a tots els seus militants i simpatitzants a assistir als actes que per contrarrestar la reacció feixista, celebrarem el dia 28 a les deu de la nit encenent una gran foguera en el Turó de l'Home, així com també assistint a la gran manifestació que el dia 29 al matí tindrà lloc a Barcelona.

Punt de reunió, en el nostre casal.

Hora de partida: el dissabte a les quatre de la tarda i el diumenge a les nou del matí.

pro cultura social i nacionalista

Si té una capdal importància que la joventut d'Estat Català sigui forta en quan a cultura física, molt més ho és en el que pertoca en cultura i educació social, ja que són aquests els punts bàsics que podríem dir-ne, perquè tota joventut que primerament hi fiti el seu esguard i obri en conseqüència de les mateixes, conquereixi els llocs més predominants en tots els sectors d'obrerisme quina consciència no sigui coaccionada pel fanatisme d'una causa contraproduent i nefasta pel bé de la pàtria llur.

Es a no tardar que començaran dintre el nostre estatge, el seguit de conferències a càrrec d'homes suficientment capacitats per aitals treballs, com també el curset de gramàtica catalana de que se us parlà ja en certa ocasió, i que no han pogut portar-se a cap degut a que no s'han acabat els treballs per la nova estructuració de la joventut. No obstant i complint el que nosaltres creiem el nostre deure, començarem la nostra tasca efectiva; recomanant-vos per mitjà d'aquestes ratlles l'obligació que tenim de no mancar-hi tan homes com dones que militem junts, ja que és en profit de nosaltres mateixos.

Es per aquest motiu doncs, que jo, simple militant, miri d'encoratjar-vos fermament; als que ja som a la joventut perquè jamai defallim, i els que no en són perquè tinguin o trobin en les meves ratlles l'energia suficient per allistar-s'hi fent d'Estat Català la potència més

fortíssima que en un temps potser no molt llunyà porti per Catalunya i els catalans les més àmplies llibertats, no solament en el caire d'un nacionalisme, si que també en el de les reivindicacions socials de que avui està tant queixós l'obrer que viu i treballa per conquerir la plenitud del seu ressorgiment.

Jo voldria que els que no s'han adonat encare de la importància que Catalunya té la missió de representar en l'esdeñador, o bé els qui li volen negar aquest perfectíssim dret, tinguessin cura al menys de no obstaculitzar la seva formació, ja que el jorn en que la seva nacionalitat sigui prou clara i ressorgida seran els primers de volguer-la comandar, adjudicant-se ells mateixos virtuts i proeses que mai hauran realitzat, i si sempre combatut. Són gent aquesta que mirant per les conveniències i interessos llurs, no es donen compte de que un poble pot sentir molt més que tota la baixesa i passió per l'afany de reunir un capital amb la suor i el treball dels altres, i que després saboregen els seus fruits sense que el seu sofrir hagi sigut res més que veure'l créixer ràpidament i certament per ells, encara excessivament poc a poc, i que mantes voltes han emprat per a vessar la sang dels mateixos que els han fet créixer aquest capital.

Feliç jorn aquell en que tota la podridura del capitalisme jeurà batut per sempre als nostres peus! Ferma batalla tenim encare de guanyar per fer dels nostres somnis d'enguany la realitat del

demà! Mes, com lograr-ho? No és solament a base de sang i revolucions la millor manera de vèncer aquesta allau! Sabeu com, doncs? Instruint-se. Ja si llegint llibres socials, culturals, educatius o bé d'estudi en general, mitjançant les biblioteques públiques per aquells que capdals no els permetin de compra-ne; però això sí, obligueu i demaneu a que siguin catalans, doncs és amb la nostra llengua, amb la que hem de conquerir les llibertats màximes, ja de caire social com també nacionalistes.

Sols ens manca dir-te que si estimes Catalunya, si ets català o bé de terres enllà, però sents la nostra causa com de vida pròpia, si no tens encare la teva consciència ofuscada per un fanatisme absurd, si no vols allistar-te en els nostres rengles per quiscun motiu que no et plau explicar, no obstaculitzis mai cap partit quin caire sigui nacionalista, i pensa, que si com crec i com tot obrer conscient

ets enemic de tota guerra, la millor manera d'evitar-la és fer de les grans nacions, petites potències totes elles avingudes i que cada una es regeixi dintre casa seva de la manera més adient a la conveniència llur, sense fronteres ni trabes destinades a que els homes es matin entre sí, per motius exclusius únicament al capitalisme corromput.

Endavant, obrer, volgues ésser home de profit per els teus companys, pensa amb la satisfacció pròpia que dona el sentir-se quelcom culturat, i no reculis davant una atzagaiada comesa impensadament, ja que en aquest món cap nascut és infalible d'equivocar-se; aprofita si és que pots, el temps perdut, pensant amb els teus fills, la teva pàtria i els teus semblants, que el dia de demà t'agraïran maldament siguis mort l'esforç comés pel benestar de la classe social.

ORATGE

gil robes, pus de felip II

Les velles pedres del monestir de l'Escorial s'extremiren de joia amb les paraules de Gil Robles.

Les avingudes de l'Escorial han tremolat perquè els peus que les trepitjen tenen tota l'estampa de Felip II. Tots els arbres, totes les herbes, totes les pedres del monestir han semblat ombres sinistres del rei Felip II, el de l'esquadra Invencible. Tot l'Escorial ha vist l'imatge de Felip II a tot arreu. A cada concurrent a l'acte feixista ha vist un cuc dels que consumiren al monarca. Cada home que ha trepitjat l'Escorial sota la bandera d'aprobi és un residu de Felip II, és una mala cosa que convé exterminar; és un cuc que ens devoraria a nosaltres mateixos si no tinguéssim cura a ofegar-lo amb els peus al passar per la vora nostra.

Gil Robles... heus ací l'imperialisme espanyol condensat amb una persona. Barreja monstruosa de sagristà i de conquistador. Gil Robles, fill espiritual de Felip II, sols falta que segueixi l'obra religiosa del seu pare per acabar de treure's la careta. Que cridi que potser les ombres de Torquemada i els seus satèl·lits sortiran de les seves tombes maleïdes per tornar a llençar les seves sentències contra els ciutadans. Que cridi i tornarà venir l'imperialisme i podrà dir com el seu pare. "Als meus dominis mai s'acaba el sol." Gil Robles podria dir: "Als meus dominis mai s'acaben els frares i les monges, i la mala herba i les males passions de l'home hi floreixen com en un paradís."

Ah els brètols que s'han escoltat Gil Robles al recès de l'Escorial. Va per ells

les conseqüències dels seus actes inconscients. Que mirin per això de no entrebancar-nos amb les seves diatribes i amb els seus entorpiments. La paciència del poble s'acaba amb les seves provocacions des del Congrés fins als cabarets. Que dormin amb un ull obert perquè així veuran la tempesta que s'apropa i tindran l'agonia més maquiavèlica quan vegin que s'atança l'hora de les reinvidicacions dels espanyols demòcrates. Que no dormin pas que el 14 d'abril que s'atança no serà pas com el passat. El poble s'ha escarmentat i a la plaça de la Greve de cada poble s'hi aixecaran els cadafals, per arrodonir l'obra. L'ombra dels comuns de Castella alenarà al poble perquè la seva obra, de desentorpiement no s'aturi. I aleshores potser deixarem parlar els capitots abans de l'hora suprema per fer-los confessar que el poble no permet que es jugui amb ell. Per alguna cosa Ell es l'amo. I la sobirania del poble quan es desboca no hi han dics ni justícia capaços de contenir-la. Que vigilin doncs els provocadors que la mesura ja s'omplena, i l'horitzó s'aclareix amb una propera alba que il·luminarà el despertar del poble lliure ja dels capdells de l'imperialisme amb les arrels tallades. Que no dormin, que aquesta alba és propera i quasi ja s'abasta amb els dits. Una darrera gota i es vesarà la mida completa amb les conseqüències de centenars d'anys d'opressió agravada ara, amb el panorama que s'inicia amb l'acte de l'Escorial sota l'ombra protectora del rei inquisidor i frare.

AUDACIOUS

el poble acudirà demà a la manifestació contra el feixisme

processó accidentada

Lleida, 21. — Al poble de Guimerà el rector va fer sortir una processó que recorregué els carrers de l'esmentat poble, sense que l'alcalde, malgrat ésser de dretes hagués concedit l'oportuna autorització. Per aquest motiu els elements republicans del poble sortiren al carrer

i repartiren una sèrie de cops d'estaca al feligresos que anaven a la processó provocativa, i el rector va ésser detingut i portat a Cervera.

La processó es dissolgué ràpidament i els seus components deixaren abandonats al mig del carrer els guarniments i estres que portaven.